

[Carsten Raft.]

for de værnepligtige. Jeg tror, det er hensigtsmæssigt at nedsætte den eet år. Jeg tror, at det både her og også med hensyn til de udsættelser, der ikke ved denne lejlighed er grund til at komme nærmere ind på, er en foranstaltning, der både er nødvendig og hensigtsmæssig, og vi kan fra vor side tilsikre lovforslaget en hurtig behandling her i det høje ting.

Johs. Christiansen: Efter den forhandling, der er ført i det andet høje ting om det foreliggende lovforslag, er der for så vidt ikke større sandsynlighed for at få ministeren i tale på den linie, som vi har ønsket det i denne sag. Ministeren har sat sig i hovedet, at forslaget er, som det skal være, og da han trygt kan bygge på de tre store partiers tilslutning til alt, hvad der har med militære anliggender at gøre, kan det formentlig betragtes som tidsspilde at forsøge at få noget som helst ændret i forslaget.

Men jeg vil nu alligevel gøre et par bemærkninger. Jeg vil gerne fremhæve et par synspunkter, som det efter min mening ville have været rimeligt at anlægge på denne sag. Pointen i forslaget er jo, at man for at kunne imødekomme det stadig stigende behov for soldater nu ikke mener at have menneskemateriale nok i een årgang, men vil forbeholde sig ret til at gøre indhug også i en anden. Man begrunder ganske vist den foreslåede ændring til værnepligtslovens § 1 med, at fødselshyppigheden i 1932 var så ringe, at der for 1952 ikke vil være værnepligtige nok at tage af blandt dem, der er fyldt 20 år i dette år. Statistikken viser imidlertid, såvidt jeg kan læse den, noget andet. Den siger, at der i 1932 fødtes nøjagtig 47 drengebørn færre end i 1931 eller praktisk taget det samme, så den forklaring, der gives i bemærkningerne til forslaget, kan jeg ikke se holder stik. Så kan man spørge, om dødeligheden har været så stor, at de i 1932 fødte drengebørn udgør et så ringe antal værnepligtige i 1952, at udskrivningsbehovet ikke lader sig fyldestgøre. Ja, det kommer naturligvis an på, hvor stort man ansætter behovet. Efter de oplysninger, jeg har indhentet i statistisk departement, skulle antallet af dem, der er pligtige at fremstille sig på sessionen i 1952, være 29 700, og da kassationsprocenten ved sessionen opgives at ligge på 4—6, skulle der således kunne udskrives 26 000 værnepligtige godt og vel. Efter de opgivelser, vi fik i forbindelse med forsvarslovenes behandling for et halvt år siden — længere siden er det jo ikke —,

regnedes der med årlige indkaldelser på 16 000 til hæren plus 1200 til forsynings-tropperne, ca. 4000 til søværnet og ca. 2000 til flyvevåbnet, hvortil så kommer 1200 til civilforsvaret. Det giver, såvidt jeg kan tælle sammen, ialt 24 600, således at der dog ville være en meget betydelig sikkerhedsmargin for udskrivningen i forhold til disse tal. Den virkelige grund til, at man nu opgiver ikke at kunne få nok i den årgang, der er tale om, må da, som jeg allerede har antydnet, være den, at man har skruet behovet højere op end det, der var tale om i sommer, og det har vi naturligvis også hørt lidt om hist og her. Det forekommer mig, at jeg har hørt et tal opgivet for, hvor mange man kan påregne der effektivt vil være til rådighed for udskrivningen nu i 1952. Det tal passer ikke med de tal, jeg her har nævnt, og jeg vil være den højtærede indenrigs- og boligminister taknemlig, hvis han vil forklare mig, hvordan den meget store difference fremkommer.

Så er der det mere principielle spørgsmål, hvad der er bedst, hvis spørgsmålet skal afgøres alene udfra, hvad der er den mest hensigtsmæssige værnepligtsalder for de unge selv. Der står det muligvis nok nærmest fifty-fifty. På den ene side kan det siges, de 20-21 årige er mere modne og dermed bedre skikket til at stå soldater-tjenesten igennem, end de yngre er. Det kan jo ligge meget, meget individuelt. På den anden side kan man måske ræsonnere som så, at mangfoldige unge, navnlig indenfor de faglige erhverv, har udstået deres læretid i 19—20-års alderen, og at det måske vil være lempeligere for dem at kunne aftjene værnepligten, inden de kommer i fast stilling. Men hele dette spørgsmål er jo til overvejelse i det udvalg, som den højtærede minister lige har nævnt, og har altså ingen relevans til det forslag af rent midlertidig karakter, som vi behandler her, så jeg skal ikke gå dybere ind på det ved denne lejlighed.

Ser vi på den foreslåede ændring til lovens § 6, viser det sig, at motiveringen er der, at hvis ændringen ikke gennemføres, udsætter man sig for, at sessionens rammer sprænges; men står denne motivering dog ikke i for akavet forhold til påstanden om, at man ikke har værnepligtige nok i den ene årgang? Langt rimeligere synes det mig at have været, om man var blevet stående ved loven, som den er, og så havde taget alle mulige hensyn til dem, der ønsker at fremstille sig et år tidligere. Nu er resultatet blevet, at man gennem ændringen af